

Ploaia târzie înainte de legea duminicală

Avem doar două modele pentru ploaia târzie: 31 î.Hr și 1888. În 31 î.Hr, revărsarea Duhului Sfânt a început în Ziua Cincizecimii. Aceasta a fost ploaia timpurie, dar ploaia timpurie a fost dată cu măsură, înainte de a fi revărsată fără măsură: „Actul prin care Domnul Hristos a suflat Duhul Sfânt asupra ucenicilor Săi și le-a împărțit pacea Sa a fost asemenea **câtorva stropi, înainte de ploaia îmbelșugată care urma să fie dată în Ziua Cincizecimii**” [3SP, p.243, par.1]. Prin urmare, există un motiv să credem că stropii ploii târzii vor cădea înainte ca ea să fie revărsată pe deplin, întocmai cum a fost în anul 31 î.Hr., când „mișcarea cea puternică din timpul ultimei avertizări a îngerului al treilea... va fi similară celei din Ziua Cincizecimii” [GC p.611], și „... evenimentele din Ziua Cincizecimii se vor repeta cu o putere și mai mare, decât în ocazia aceea. Ioan spune: ‘Am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere, și pământul s-a luminat de slava lui’” – *SDA Bible Commentary*, vol.6, p.1055.

Ellen White a spus că Hristos ar fi putut să vină în 1888, dacă poporul Său ar fi fost pregătit. În 1888 am văzut evenimentele ultimelor zile desfășurându-se, nu doar ca și cum ar fi probată o haină, ci asemenea unor evenimente care se presupunea a fi reale. Iar la data aceea, înainte ca vreo lege duminicală să fi fost dată în America, Ellen White a spus că „strigătul cu glas tare” deja începuse. „Timpul de încercare este chiar asupra noastră, pentru **că strigătul cu glas tare al îngerului al treilea a început deja** prin descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul care iartă păcatele. **Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul**”. – *Review and Herald*, 22 noiembrie, 1892, par.8.

Dacă ai fi stat alături de Ellen White, când a scris lucrul acesta în 22 noiembrie, 1892, ai fi abordat-o și i-ai fi spus că a greșit când a zis că strigătul cu glas tare începuse deja și când a zis că îngerul din Apocalipsa 18,1-3, a cărui slavă va umple întreg pământul (Apocalipsa 18,1) venise, pe motiv că ei nu văzuseră încă o lege duminicală națională în America? Iar mai departe, ai argumenta că îngerul din Apocalipsa 18, sau ploaia târzie, vine numai după legea duminicală!

Așadar, Ellen White a spus că îngerul din Apocalipsa 18 începuse deja să vestească solia strigătului cu glas tare, înainte ca legea duminicală să fi intrat în perioada 1888. Ea spune de asemenea că ploaia târzie începuse deja să cadă, înainte ca vreo lege duminicală să fie votată în America: „Să ne rugăm cu inimile smerite și cât se poate de stăruitor ca **acum, în timpul ploii**

târzii, revărsarea harului să vină asupra noastră. La fiecare adunare la care participăm, rugăciunile noastre să se înalțe, cerând ca **tocmai în timpul acesta**, Dumnezeu să ofere căldura și ploaia pentru sufletele noastre. Când Îl căutăm pe Dumnezeu pentru Duhul Sfânt, El va lucra în noi blândețea și umilința sufletului, o dependență conștientă de Dumnezeu pentru primirea deplină a **ploii târzii**". – *Review and Herald*, 2 martie, 1897, par.7.

Din nou, ar recunoaște un cititor cinstit că ar fi abordat-o pe Ellen White în 1897 și i-ar fi spus că trebuie să fi greșit, deoarece ploaia târzie nu putea să cadă **atunci**, pentru că America nu votase legea duminicală? Sau este posibil ca noi adventiștii să nu fi înțeles că, la fel ca în anul 31 î.Hr, stropii ploii târzii cad înainte de legea duminicală, iar după legea duminicală ploaia târzie este revărsată **fără măsură**.

Anul 31 î.Hr și anul 1888 sunt singurele două paralele pe care le avem pentru ploaia târzie, iar în ambele cazuri ploaia târzie a început să cadă înainte de revărsarea deplină (fie în Ziua Cincizecimii, fie în timpul legii duminicale naționale). De ce am crede că ar fi diferit în zilele noastre?

Primirea ploii târzii impune niște condiții spirituale precise. Nimeni din cei care au o pată în caracter nu primește sigiliul lui Dumnezeu. Înainte de legea duminicală, păcatul trebuie să fie biruit pentru totdeauna de aceia care vor lua parte la revărsarea ploii târzii. Perioada când ploaia târzie începe să cadă (care precede revărsarea deplină în timpul legii duminicale) este timpul când începe sigilarea celor 144000. Este timpul când suntem stabiliți pe deplin în adevăr, chiar înainte de încercarea legii duminicale. Astfel, întocmai cum ploaia târzie și strigătul cu glas tare începuseră în perioada 1888, tot așa începuse și sigilarea.... Îndată ce poporul lui Dumnezeu este sigilat și pregătit pentru zguduire, aceasta va veni. **Într-adevăr, aceasta a început deja...**". – Maranatha, p.200.

După 11 august, 1840, islamul radical a fost reținut de cele patru puteri creștine ale Europei, iar sigilarea poporului lui Dumnezeu a început. În „Sabatul din 24 martie, 1849”, Ellen White a spus că sigilarea începuse deja. Ea a declarat astfel: „Satana folosește **acum** orice mijloc, **în acest timp al sigilării...**” și „**chiar acum, în acest timp al sigilării**”. – EW, p.43, par.1 și p.44, par.1.

Prin urmare, în citatele de mai sus, Ellen White ne spune că sigilarea, ploaia târzie și strigătul cu glas tare începuseră deja înainte de legea duminicală.

Dacă ploaia târzie începe doar odată cu venirea legii duminicale naționale, și fiecare adventist de ziua a șaptea știe lucrul acesta, cum se face că Ellen White spune că: „... ploaia târzie... poate să vină în inima tuturor celor din jurul nostru, iar noi să nu o vedem și să nu o primim”? (*Review and Herald*, 2 martie, 1897, par.4.) Dacă ploaia târzie vine numai odată cu legea duminicală, fiecare adventist va vedea că ploaia târzie cade (chiar dacă unii vor ști că nu au primit-o).

Abia după ce am studiat mesajul acesta, al cărui pionier a fost Jeff Pippenger în www.futurenews.org, mi-am dat seama de aceste caracteristici importante ale ploii târzii, pe care majoritatea, dacă nu chiar toți cei din adventism, le-au interpretat greșit. Dar oare mai sunt și alte caracteristici ale ploii târzii, care au rămas încă neobservate? Deja am crezut că ploaia târzie va adăuga putere soliei noastre. Că vom predica același mesaj pe care îl predicăm de 165 de ani, cu deosebirea că, deodată, acestuia i se va conferi o putere. Dar oare este adevărat lucrul acesta? Sau **ploaia târzie este un mesaj** în sine?